

αφιέρωμα resistance festival 2017

«Για μια ανεξάρτητη και σοσιαλιστική Σκωτία»

Επίθεση από τη βρετανική κυβέρνηση, διπλότητα από τη σκωτσέζικη

■ του Λιούις Άκερς*

Η αριστερή συμμαχία RISE ιδρύθηκε το 2015 από σοσιαλιστές που τάσσονται υπέρ της Ανεξαρτησίας της Σκωτίας. Το όνομά μας αντανακλά την πολιτική άποψή μας και την οργανωτική σύνθεσή μας. «R» από τη λέξη Respect (σεβασμός), δηλαδή την προσπάθειά μας για μια κοινωνία που μπορεί να υπερβεί το ρατσισμό, το σεξισμό και να τερματίσει όλες τις άλλες μορφές διακρίσεων. «I» από τη λέξη Independence (ανεξαρτησία) που, μαζί με το σοσιαλισμό, είναι βασικές αρχές μας: αγωνιζόμαστε για μια ανεξάρτητη και σοσιαλιστική Σκωτία, για μια κοινωνία που θα υπηρετεί τα εκατομμύρια των ανθρώπων κι όχι τους εκατομμυριούχους. «S» από τη λέξη Socialism (σοσιαλισμός), που είναι μια δημοκρατική και κοινωνική εναλλακτική λύση απέναντι στον καπιταλισμό – δηλαδή θέλουμε μια κοινωνία όπου τα αγαθά θα ανήκουν σε όλους. Τελικά, «E» από τη λέξη Environmentalism (περιβαλλοντισμός), που θα έπρεπε να βρίσκεται στο επίκεντρο κάθε σοσιαλιστικής

θεώρησης ενός μετακαπιταλιστικού μέλλοντος – δηλαδή ενός μέλλοντος βιώσιμου. Είμαστε πεπεισμένοι ότι αυτές οι βασικές αρχές μας βοηθούν να βαδίσουμε στο αναστατωμένο τοπίο της σκωτσέζικης πολιτικής. Η Σκωτία βρίσκεται αντιμέτωπη με τη σφοδρή επίθεση μιας ακόμη Συντηρητικής Βρετανικής κυβέρνησης, που το έχει

στο DNA της να τιμωρεί τους φτωχούς και να δίνει προτεραιότητα στις ανάγκες των μεγαλοεπιχειρηματιών. Βρίσκεται επίσης αντιμέτωπη με μια σκωτσέζικη κυβέρνηση η οποία χρησιμοποιεί αριστερό λεξιλόγιο αλλά δεν υλοποιεί τις τολμηρές διακηρύξεις της. Κι όλα αυτά στο φόντο ενός Συντηρητικού Brexit, με αμφίβολο εάν θα λάβει χώρα ένα δεύτερο δημοψήφισμα για Ανεξαρτησία – δηλαδή μια κατάσταση αρκετά ασφυκτική. Παρ' όλα αυτά εξακολουθούμε να παίζουμε κρίσιμο ρόλο στα κοινωνικά κινήματα, τα συνδικάτα και τις εργατικές γειτονιές μας. Τα μέλη του RISE συνεχίζουν να δουλεύουν σκληρά για να οικοδομήσουν τέτοιους «θεσμούς» και να διασφαλίσουν ότι θα παραμείνουμε βαθιά ριζωμένοι στις κοινότητες που θέλουμε να υπηρετούμε.

Κι ενώ σκεφτόμαστε για το τοπικό και το εθνικό, ταυτόχρονα είμαστε διεθνιστές και πάμε παντού – από τη Χώρα των Βάσκων ως την Κούβα. Γι' αυτό και είμαστε πολύ ικανοποιημένοι που θα πάρουμε μέρος στο Resistance Festival, αφού σε τέτοιες διεθνείς συναντήσεις βρίσκουμε νέους συντρόφους για να διδαχτούμε από αυτούς και να αγωνιστούμε μαζί τους. Το Resistance Festival είναι ελκυστικό για έναν ακόμη λόγο: οργανώνεται με ανοικτό τρόπο και προσκαλεί αγωνιστές από όλο τον κόσμο, που ανήκουν σε ένα ευρύ πολιτικό φάσμα. Αυτός ο τρόπος να κάνεις πολιτική είναι κάτι που κι εμείς στο RISE επιδιώκουμε. Κι ακόμα, είναι ένας τρόπος ανάμιξης της πολιτικής και του πολιτισμού – διότι η μουσική και γενικότερα οι τέχνες ενισχύουν τη σοσιαλιστική οπτική μας και μας βοηθούν να ερχόμαστε κοντά με νέους ανθρώπους, που έλκονται από τη σοσιαλιστική υπόθεση. Προσβλέπουμε να μοιραστούμε με το φεστιβάλ τις εμπειρίες της καμπάνιας για την Ανεξαρτησία της Σκωτίας και το ρόλο που πρέπει να παίζουν οι σοσιαλιστές σε τέτοια κινήματα.

* Μέλος της αντιπροσωπείας της Αριστερής Συμμαχίας της Σκωτίας RISE στο Resistance Festival.

Απόψε στις 6 το απόγευμα πραγματοποιείται στον Κινηματογράφο της Σχολής Καλών Τεχνών, στα πλαίσια του Resistance Festival, μια ακόμη σημαντική εκδήλωση υπό τον γενικό τίτλο «Πυχές του αγώνα των λαών της Μέσης Ανατολής»:

• Από την πολυάπαθη Υεμένη θα είναι μαζί μας ο Γιαχιά Σαλέχ, πρόεδρος της

Ένωσης Χαναάν για την Παλαιστίνη.

• Από το Λίβανο θα συμμετέχει ο Ναμπίλ Χαλάκ, εκτελεστικός διευθυντής του Διεθνούς Φόρουμ για Δικαιοσύνη στην Παλαιστίνη.

• Το χαιρετισμό του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PFLP) και του Δικτύου

Αλληλεγγύης Παλαιστινίων Κρατουμένων Samidoun θα μεταφέρει ο Μοχάμεντ Χατμί.

«Αλλού η καρδιά του λαού σας, αλλού της κυβέρνησής σας»

Μήνυμα του Αχμάντ Σααντάτ, ηγέτη του PFLP, μέσα από τις ισραηλινές φυλακές

Αγαπητοί σύντροφοι του Resistance Festival, Σύντροφοι σε όλη την Ελλάδα,

Σας γράφουμε σήμερα από τα βάθη των κελιών στις φυλακές της Κατεχόμενης Παλαιστίνης, για να χαιρετίσουμε τον αγωνιζόμενο λαό της Ελλάδας και τους διοργανωτές, τους συντρόφους και τους συμμετέχοντες στο Resistance Festival – ένα σπουδαίο πλαίσιο διεθνιστικής αλληλεγγύης. Με χαρά συμμετέχουμε σε αυτό το σημαντικό φεστιβάλ κάθε χρονιά, όπως και πέρυσι, που η συντρόφισσα

Μήνυμα έστειλε, μέσα από την ισραηλινή φυλακή Ραμόν, και ο έγκλειστος γενικός γραμματέας του PFLP Αχμάντ Σααντάτ – το παραθέτουμε ολόκληρο παρακάτω.

• Τέλος, από την ιστορική Παλαιστίνη, δηλαδή τα εδάφη που ανήκαν στους Παλαι-

στίους ως το 1948, «ισραηλινό έδαφος» Τζεχάντ Αμπού του κινήματος PFLP ο οποίος ασχολείται με άλλων και με το Ελληνορθόδοξο αρχείο των Ιεροσολύμων, το ρήγμα του με (κατά 99% Παλαι-

Δέλια Χάλεντ ήταν φιλοξενούμενή σας. Περισεύει να πούμε ότι η σχέση ανάμεσα στους δυο λαούς μας, τον παλαιστινιακό και τον ελληνικό, είναι ακλόνητη, ιστορική και βαθιά ριζωμένη. Και έτσι θα παραμείνει όσο στέκουμα μαζί στην πλευρά της δικαιοσύνης, της απελευθέρωσης, της δημοκρατίας και της ισότητας. Οι δυο λαοί μας έχουν θυσιάσει πολλά για τους στόχους αυτούς, για ειρήνη και δικαιοσύνη στις πατρίδες μας. Η εργατική τάξη της Ελλάδας και η εργατική τάξη της Παλαιστίνης έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή της αντιπαράθεσης με τον ιμπεριαλισμό, τον σιωνισμό και τις αντιδραστικές και φασιστικές δυνάμεις. Θέλουμε, με αυτήν την ευκαιρία, να χαιρετίσουμε όλους όσους συμμετείχαν στις διαδηλώσεις ενάντια στον ισραηλινό εγκληματία πολέμου, τον Νετανιάχου, και ανταποκρίνονται στο κάλεσμά μας να απορρίπτονται τέτοιες επισκέ-

ψεις, που φέρνουν ρατσισμό, και κατοχή έγιναν στους και της Θεσσαλονίκης μέχρις εδώ, των φυλακών έδειξαν ξεκαθαρισμένο λαού της Ελλάδας μια υπόθεση ριζικής κυβέρνησης σε μια υπόθεση Γνωρίζουμε καθήκον και αντιμετωπίσει ενάντια στην όφελος των εργατών που επιδιώκει και να ληστέψει των δύο λαών να κλέψει τα παλαιστινιακά κάνει μέσο και σε ολόκληρη

■ του Λουπ Ρέι*

Αυτές τις μέρες το ισπανικό κράτος βιώνει τη χειρότερη κρίση του εδώ και δεκαετίες.

Δυστυχώς, την καταστολή που γνωρίζει σήμερα η Καταλονία τη ζούμε στο πετσί μας στη Χώρα των Βάσκων εδώ και πολύ καιρό. Για να περιοριστώ στην περίοδο μετά το πέρασμα στην ψευδοδημοκρατία του 1978: κρατική τρομοκρατία, επίθεση ενάντια στη γλώσσα μας, 5.000 πολιτικοί κρατούμενοι (ακόμη και σήμερα είναι περισσότεροι από 300 οι σύντροφοί μας που βρίσκονται έγκλειστοι στις ισπανικές φυλακές), 1.000 θύματα αποδεδειγμένων βασανιστηρίων, 3.000 εξόριστοι, φιμωμένα ΜΜΕ, κόμματα και λαϊκές οργανώσεις εκτός νόμου. Τέλος, η πατρίδα μας είναι η πλέον στρατιωτικοποιημένη ζώνη της Ευρώπης.

Τώρα ο καταλανικός λαός αγωνίζεται για να μπορεί να αποφασίσει ο ίδιος το πολιτικό μέλλον του. Και πώς απαντά η Ισπανία; Με τις ίδιες μεθόδους που χρησιμοποιεί εδώ και 40 χρόνια ενάντια στο βασικό λαό, δηλαδή με τη χρήση βίας ώστε να κατασταλεί ένα δημο-

Η Ανεξαρτησία της Καταλονίας απειλεί ευ

Η κατάσταση στο ισπανικό κράτος και στη Χώρα των Βάσκων

ΑΣΚΑΡΕΝΑ

κρατικό αίτημα της καταλανικής κοινωνίας. Είναι αυτή η έλλειψη δημοκρατίας που οδηγεί τμήματα της Αριστεράς τα οποία δεν ήταν υπέρ της Ανεξαρτησίας, να ψηφίζουν «Ναι» στην Ανεξαρτησία της Καταλονίας, καθώς αυτή αποδεικνύεται το μοναδικό δυνατό πλαίσιο για την οικοδόμηση ενός λαϊκού σχεδίου και ενός νέου κράτους.

Η Ανεξαρτησία της Καταλονίας συνιστά ένα επαναστατικό σχέδιο, για δύο λόγους: Πρώτον, επειδή οι καταλανικές εργαζόμενες τάξεις βλέπουν μια μοναδική ευκαιρία δημιουργίας ενός νέου κράτους, το οποίο θα ανταποκρίνεται στα ταξικά τους συμφέροντα. Δεύτερον, επειδή η Ανεξαρτησία της Καταλονίας απειλεί ευθέως το ισπανικό καπιταλιστικό σχέδιο, που εδράζεται στη λεγόμενη εθνική ενότητα. Δεν είναι τυχαίο ότι οι φασίστες λένε «Καλύτερα «κόκκινη» Ισπανία, παρά ανύπαρκτη!»! Εμείς όμως γνωρίζουμε ότι η μοναδική πιθανότητα να γίνει κάποτε κόκκινη η Ισπανία προϋποθέτει

να έχει προηγηθεί η διάρρηξή της, η απελευθέρωση των εθνών από αυτή τη φυλακή δημιουργία συντακτικών διαδικασιών συζήτησης του μοντέλου σχέσεων που θέλει μεταξύ των λαών μας.

Θα ανοίξουμε το δεύτερο μέτωπο

Από τη Χώρα των Βάσκων, δουλεύουμε να ανοίξουμε ένα δεύτερο μέτωπο κόντρα στον αδυνατισμένο σήμερα ισπανικό κράτος. Τα τελευταία χρόνια είχαμε απωλέσει τη δύναμη αντιστεκόμαστε στην ισπανική καταστολή η βασική Πατριωτική Αριστερά δεν βρισκόταν στην καλύτερη στιγμή της (αυτό αντανακλάται στην κατάσταση της Αριστεράς στην Ευρώπη). Από την άλλη, δεν κάτασα αβγά μας: δυναμώσαμε ιδεολογικά, συζητήσαμε και αντιπαράθεσαμε για τις στρατηγικές εθνικής και κοινωνικής απελευθέρωσης και συνεχίσαμε να δίνουμε ζωή σε αγωνιστική δημιουργούν δυαδικές εξουσίες σε χωρικές γειτονιές – στοιχεία που αποτελούν τη βάση για μια λαϊκή ενότητα με στόχο μια διαδραστική πλήρους χειραφέτησης. Στη Χώρα των Βάσκων υπάρχουν οι αντικειμενικές συνθήκες για μια λαϊκή πορεία προς την